

Posudek na bakalářskou práci Hany Vitnerové

Srovnání francouzského a britského přístupu k integraci cizinců

Hana Vitnerová se ve své bakalářské práci věnuje jednomu z nejpálčivějších problémů, s nimiž se země západní Evropy v současnosti potýkají – integraci přistěhovalců především neevropského původu. Studie se zaměřuje na srovnání dvou modelů integrační politiky představovaných Francií a Velkou Británií. Tato diskuse je o to zajímavější, že oba modely, asimilacionistický a multikulturalistický, jsou ve své tradiční podobě stále častěji považovány za již nevyhovující, a vývoj posledních let se zdá nasvědčovat určité konvergenci obou modelů.

Práce se opírá o rozsáhlý katalog primárních i sekundárních zdrojů. Při konceptualizaci integračních politik autorka vychází z Birchovy typologie, jež v Baršově přepracování rozlišuje mezi občansko-politickou, sociálně-ekonomickou a kulturní integrací. Baršovy publikace mohly, vzhledem ke svému stěžejnímu významu pro předkládanou práci, být v rozboru literatury diskutovány o něco podrobněji, podstatnější nicméně je, toto rozlišení mezi třemi rovinami integrace je důležitým předpokladem odstíněné a strukturované analýzy (pevná, přehledná struktura patří k silným stránkám práce).

V úvodu autorka srozumitelně vymezuje téma, cíle a strukturu práce, rozbor pramenů a literatury je na úrovni bakalářské práce plně dostačující. Autorka zasazuje integrační politiku do širšího rámce přistěhovalecké politiky, do stati tedy zařazuje i nástin historického vývoje imigračních politik obou zemí. Obě národní případové studie, jež tvoří jádro práce, pak doplňují kratší kapitoly věnované teorii integračních politik a nástinu utváření společného evropského rámce integrační politiky na úrovni Evropské unie. V závěru autorka předkládá stručné a přehledné srovnání obou modelů.

Práce je faktograficky bohatá a převážně (ne však) příliš popisná. Její jazyková a formální úroveň jsou vyhovující, i když by si text zasloužil ještě jednu korekturu („čtyry“). Připomínku je možné vznést k formulaci „já se domnívám, že postupná a pomalá integrace proveditelná je“ (s. 18) – toto tvrzení autorka dále argumentačně nepodepírá, není tedy zřejmé, na základě jaké úvahy k tomuto závěru dospěla.

Mohla by autorka při obhajobě blíže charakterizovat třetí z modelů integrační politiky, kterému se v práci věnovala jen okrajově (německý „etnicko-exkluzivní“)? Lze určit, který z těchto tří modelů je v zemích západní Evropy nejběžnější? A jakou cestou se vydávají země středovýchodní Evropy, které se s fenoménem migrace obyvatel neevropského původu začínají ve větším měřítku setkávat až v poslední době?

Hana Vitnerová předkládá velmi zajímavou a podle mého názoru zdařilou práci, které splňuje všechny nároky na bakalářské práce kladené. **Doporučuji** ji proto k obhajobě a kloním se k hodnocení **výborně**.

V Praze dne 11. června 2008

